

เพื่อพ่อ

พระพนารต ปภาโส
วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม

๑๑๑๑๑๑๑

“ คุณโต เกรียดอีกแล้วนะ ทำไมไม่เกรียดบ่อยจัง?” เสียงหลวงพ่อบุญรอดคริส ดังแว่วมาในสมาธิจิตของพระอาจารย์โต ภายหลังจากการทำวัตรค่ำประจำวัน

“ ก็กังวลใจ เป็นห่วงสมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ เจ้าคณะใหญ่หน้บวช ”

“ ท่านก็ทรงสุขสำราญดีมิใช่หรือ ”

“ พระองค์ยังประทับรักษาพระอาการประชวรอยู่ที่โรงพยาบาลศิริราช ขอรับ ”

“ เป็นธรรมดาของสังขาร จะห่วงใยจนเกรียดทำไม ”

“ เก้าอี้พระมหารัชมังคลาจารย์เมื่อวันเฉลิมพระชนมพรรษา สกก่อน ความตอนหนึ่งว่า “ ความสุขความสวัสดิของข้าพเจ้า จะเกิดมีขึ้นได้ ก็ด้วยบ้านเมืองของเรามีความเจริญมั่นคงเป็นปรกติสุข. ความเจริญมั่นคงทั้งนั้น จะสำเร็จผลเป็นจริงได้ ก็ด้วยทุกคนทุกฝ่ายในชาติ มุ่งที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตนให้เต็มกำลัง ด้วยสติรู้ตัว ด้วยปัญญา รู้คิด และด้วยความสุจริตจริงใจ โดยเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมยิ่งกว่าส่วนอื่น. จึงขอให้ท่านทั้งหลายในที่นี้ ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่สำคัญอยู่ในสถาบันหลักของประเทศ และชาวไทยทุกหมู่เหล่าทำความเข้าใจในหน้าที่ของตนให้กระจ่าง แล้วตั้งจิตตั้งใจให้เที่ยงตรงหนักแน่น ที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด เพื่อให้สำเร็จประโยชน์ส่วนรวมอันไพบูรณ์ คือชาติบ้านเมืองอันเป็นถิ่นที่อยู่ทำกินของเรา มีความเจริญมั่นคงยั่งยืนไป ” ตลอดปี ๒๕๕๓ การณ์ในประเทศไทยไม่เป็นไปตามพระราชประสงค์เลยนะขอรับ เลยมานั่งคิดจนเกรียดนี้ละขอรับ ”

“ มันเป็นธรรมดาของโลก เป็นตามอำนาจของวิบากกรรมของแต่ละคน มิใช่หรือ จะมากังวลเกรียดอยู่อย่างนี้ จะมีสมฐานะพุทธศากยบุตรดอกหรือ ”

“ เก้าอี้ ๑ พยายามวางใจเป็นอุเบกขาแล้วขอรับ คิดว่าเป็นธรรมดาแล้ววิบากกรรมอย่างที่พระเดชพระคุณกล่าว แต่วิสัยปุณฺชนยังมีอยู่ในจิตใจ เลยอดเป็นห่วงใยในสมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ ตามแรงกตัญญูกตเวทิตาใจนะขอรับ ”

“ แน่ รู้อยู่แล้ว ยังทำจิตใจให้เป็นไปตามกระแสโลกอีก ทำไมไม่เร่งเจริญอุเบกขาธรรมให้เกิดมากขึ้น จะได้เข้าใกล้อริยสัจธรรมตามพุทธโฆวาท แล้วจะได้เข้าสู่สุขที่เกิดจากความสงบของจิตใจ มาเจริญเป็นเมตตาพรหมวิหารถวายเป็นพระราชกุศล แต่ สมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์เจ้าละ ”

“ วิธีที่พระเดชพระคุณปรารภมานี้ ดูเหมือนง่าย แต่ไม่ถ้ง่ายนะขอรับ ”

“ ในโลกนี้มีความง่ายด้วยหรือ ? ”

“ ดูตามโลก ก็พอมีอยู่ขอรับ อย่างคนที่ซื้อล็อตเตอรี่ห่วยเบอร์ แล้วถูกรางวัลนะขอรับ ดูไม่ยากเลยขอรับ แค่มีเงินไปซื้อ แล้วรอให้ถูกเท่านั้น หรืออย่างคนขายเครื่องเช่นหน้าศาลเจ้าพ่อเสือ ก็ไม่เดือดร้อนในการขายของเลย เพราะมีคนมาซื้อถึงแผง นี่ก็ดูง่าย ๆ นะขอรับ ”

“ คิดค้นไปใหม่คุณโต ลองตรองดูใหม่ซิ ว่าง่ายหรือยากที่กล่าวมานะ ”

“ เกล็ดๆ ว่าดูเหมือนง่ายนะขอรับ ความจริงก็ไม่ง่ายดอกครับ คนซื้อล็อตเตอรี่ก็ต้องทำงานหาเงินมาซื้อ คนขายเครื่องเช่นก็ต้องไปหาซื้อเครื่องเช่นมาขายเหมือนกัน มันเป็นวิถีชีวิตของแต่ละคน ชีวิตนี้มันก็ยากอยู่นะขอรับ ในการดำเนินชีวิตไปตามความตั้งใจของตน ”

“ เมื่อพิจารณาคุณเป็นบุคคล ก็เห็นเป็นเรื่องยากในการดำเนินชีวิต แล้วนี่จะทำพระราชประสงค์ให้เป็นจริง มียากยิ่งกว่าหรือ ”

“ จริงขอรับ ยากจริงๆ แค่เกล้ากระหม่อมทำหน้าที่ของพระ ก็ยังดูบกพร่องละลืมสติอยู่บ่อย แล้วโยมที่มีภาระมากกว่า จะไม่ลืมสติได้อย่างไรละขอรับ ”

“ ก็อย่างนี้ซิ ถึงทำให้สามัคคีธรรมเกิดขึ้นได้ยาก ”

“ จริงขอรับ แล้วประเทศไทยจะเจริญต่อไปได้อย่างไร ? ”

“ คุณจะไปคิดทำไมละ จะเจริญหรือเสื่อม ก็เป็นธรรมดาของโลก คุณควบคุมได้หรือ ? ”

“ ผมรู้ครับว่าเป็นธรรมดา แต่ใจมันเป็นปุณฺณอยู่ ก็อดคิดมิได้นี่ขอรับ ”

“ แค่คุณมานั่งคิดนี่ ก็เข้าข่ายอกตัญญูแล้วนะ ”

“ อ้าว ทำไมเป็นเช่นนั้นละขอรับ ”

“ ก็คุณลืมพระราชดำรัสตอนที่ว่า “ ก็ด้วยทุกคนทุกฝ่ายในชาติ มุ่งที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตนให้เต็มกำลัง ด้วยสติรู้ตัว ด้วยปัญญารู้คิด และด้วยความสุจริตจริงใจ โดยเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมยิ่งกว่าส่วนอื่น ” คุณทำหน้าที่เต็มกำลังแล้วหรือ ? ”

“ จริงครับ ผมก็ยังไม่ได้ทำหน้าที่ตามพระราชดำรัสเลย ”

“ เป็นพระก็มีหน้าที่ ถ้าพระทำหน้าที่ของตนให้เต็มกำลัง ด้วยสติ ด้วยปัญญา อริยสังขารมคือพระนิพพานก็ย่อมปรากฏแก่ตนในที่สุด คุณว่าจริงไหม ? ”

“ ไม่ทราบขอรับ เกินกำลังของเกล้ากระหม่อมในการตอบยืนยันคำกล่าวของพระเดชพระคุณขอรับ ”

“ คุณโต รู้ไหมพระพุทธศาสนาต่างจากลัทธิศาสนาในโลกนี้อย่างไร ? ”

“ ผมเข้าใจว่าสมเด็จพระบรมศาสดาทรงสอนให้รู้จักหน้าที่ ที่แต่ละคนควรปฏิบัติ ถ้าใครปฏิบัติตามแล้วก็ย่อมบรรลุผลตามที่ทรงแสดงไว้ ก็เป็นความสุขตามกำลังความสามารถที่ตนได้กระทำแล้ว นะขอรับ ”

“ ความต่างก็คือสิ่งที่ทรงสอนนั้น ต้องทำด้วยตนเองจึงจะรู้ว่าผลที่ทรงแสดงไว้เป็นอย่างไร อย่างที่คุณว่าเป็นหน้าที่ ก็จริง แต่การทำหน้าที่ให้ต่อเนื่องจนบรรลุผลนั้น เป็นสิ่งที่ทำได้ยากหรือง่ายก็ขึ้นอยู่กับบุคคล สิ่งที่ต่างที่สุดคือความพอใจในการปฏิบัติตามคำสอน พระพุทธองค์ไม่ทรงบังคับให้พุทธบริษัทต้องปฏิบัติ พุทธบริษัทปรารถนาผลที่ทรงแสดงไว้ ก็ต้องทำด้วยตนเอง คุณคิดว่าจริงไหมที่พูดมานี้ ? ”

“จริงครับ พุทธบริษัทในประเทศไทยจึงย่อหย่อนในการปฏิบัติศาสนธรรมมากขึ้น ”

“พุทธบริษัทมีใครบ้างละ ? ”

“ ภิกษุ อุบาสก อุบาสิกา ครับ ภิกษุณีขาดเชื้อสายไปนานแล้วครับ ”

“แล้วที่เราเรียกร่องสิทธิ์ภิกษุณีล่ะ จะว่าอย่างไร ? ”

“ คงอยากได้ฐานะภิกษุณีนะขอรับ เกลี้ยงๆ ว่าแปลก เป็นเถรวาท แต่ไปขอบวชภิกษุณีกับมหายาน มันไม่ถูกต้องตามธรรมนะขอรับ พระพุทธองค์ทรงอนุญาตให้มีการบวชเป็นภิกษุณีได้ก็ต่อเมื่อบวชต่อสงฆ์ ทั้ง ๒ ฝ่าย คือต้องบวชทั้งฝ่ายพระภิกษุสงฆ์ และฝ่ายภิกษุณีสงฆ์ เป็นการลงบัญญัติจุดดกรรมาจาทั้งสองฝ่าย จึงจะสามารถเป็นภิกษุณีได้ ดังนั้นในเมื่อภิกษุณีสงฆ์เถรวาทได้เสื่อมสิ้นลงไม่มีผู้สืบต่อ จึงทำให้ในปัจจุบันไม่สามารถทำการบวชผู้หญิงเป็นภิกษุณีฝ่ายเถรวาทได้ การที่มาอ้างว่าสาขามหายานสืบสายวงศ์ภิกษุณีสงฆ์ไป ก็ไม่สามารถอ้างได้ เพราะการสืบสายทางมหายานมีข้อวินัยและการทำสังฆกรรมบวชภิกษุณีที่ไม่ถูกต้องกับพระไตรปิฎกฝ่ายเถรวาท เกลี้ยงๆ เคยเสวนากับพระลามะทิเบต ท่านก็บอกว่าของทิเบตไม่มีภิกษุณี มีแต่แม่ชี (nun) นะขอรับ ”

“แล้วนี่ไม่เรียกว่าจำกัดสิทธิ์สตรีหรือ ? ”

“ ไม่หรอกครับ ตอนที่พระโสณมหาเถระพระอุตรครมหาเถรมาเผยแผ่พุทธธรรมที่สุวรรณภูมินี้ ท่านก็คงพิจารณาแล้วว่าไม่มีภิกษุณีบริษัท ท่านจึงสอนให้อุบาสิกามานุ่งขาวห่มขาวรักษาศีลอุโบสถเป็นนิตยศีลแทน และสืบต่อมาเป็นแม่ชีในบัดนี้ะขอรับ แม่ชีปฏิบัติธรรมตรงตามธรรม ก็สามารถบรรลุธรรมได้เหมือนภิกษุนะขอรับ ประเทศไทยก็มีอยู่หลายท่าน เท่าที่ฟังต่อๆมา ฝ่ายมหายานก็มีเหมือนกันขอรับ ”

“การกระทำอย่างนี้เรียกว่าทำลายพระพุทธศาสนาได้ไหม ? ”

“ ได้ขอรับ เพราะทำให้ความเลื่อมใสในพระพุทธศาสนาเสื่อมถอยลง แท้จริงก็เป็นกิเลสของบุคคลที่ไปยึดมั่นถือมั่นในความคิดของตนว่าถูกต้องควร ไม่คำนึงถึงความถูกต้องตามธรรมตามวินัย อ้างธรรมวินัยใส่ตัวก็ผิดหมดละขอรับ ”

“ คุณคิดว่าคนไทยที่มีลักษณะอย่างนี้ มีมากหรือน้อย ? ”

“ คงมากโขอยู่ขอรับ ”

“ พฤติกรรมอย่างนี้ กตัญญูหรืออกตัญญูละ ”

“ เกลี้ยงๆ คิดว่าตอบยากขอรับ เพราะเจ้าตัวคงคิดว่าเป็นกตัญญู จึงอยากเป็นภิกษุณีบริษัท แต่คนที่ทราบความจริงตรงตามธรรม ก็ว่าอกตัญญู ”

“ คุณตอบแบบเลียงบาติแล้วนะ ในฐานะผู้ปกครอง ต้องยึดถือธรรมวินัยเป็นหลักในการบริหารปกครอง กรณีอย่างนี้ตอบได้นัยเดียวคืออกตัญญู โดยไม่เจตนา ซึ่งก็เป็นความผิด ”

“ แรงไปไหมขอรับ ”

“ ไม่หรอก กล่าวอย่างนี้จะได้สำเหนียกในตนมากขึ้น ลดความคิดเห็นผิดลง ปรับความเห็นของตนให้ถูกต้องตามธรรมตามวินัย เมื่อเถรวาทบอกว่าไม่มีภิกษุณี ก็ไปบวชเป็นภิกษุณีในมหายานเสียก็จบสวัสดิ์ ไม่ก่อเชื่อความเข้าใจผิดให้แพร่กระจายไปเป็นปัญหาสังคมแก่ลูกหลานในอนาคต ลองตรองดู ”

“เกล้าฯ คิดแล้วก็เห็นชอบตามพระเดชพระคุณขอรับ ประเทศไทยที่วุ่นวายไม่รู้จบก็เพราะความคิดเอาคนเป็นใหญ่นี้ละขอรับ นี่ถ้าบรรพชนมีทิพยเนตรส่องดูประเทศไทย ณ บัดนี้ คงสลัดใจในพฤติกรรมของลูกหลานที่ทำลายวัฒนธรรมประเพณีที่ตนได้ร่วมกันสร้างสรรค์ และรักษาสืบต่อมาในชั่วอายุตน น่าเศร้าใจจริงๆ ”

“ ก็เพราะความคิดที่ผิดมีอยู่มาก มาแต่ครั้งพุทธกาล พระพุทธองค์จึงทรงสอนให้สัมมาทิฐิเป็นข้อแรกในการปฏิบัติตนตามอริยมรรคมี องค์ ๘ จนปรับทัศนะของท่านโกณฑัญญะ ให้ถูกต้องตรงตามความเป็นจริง แล้วจึงทรงแสดงข้ออื่นอีก ๗ ข้อ จนที่สุดท่านโกณฑัญญะได้ความเข้าใจในธรรมชาติของโลกว่า สิ่งใดสิ่งหนึ่งมีความเกิดขึ้นอยู่ สิ่งนั้นก็มีความดับไปเป็นธรรมดา บรรลุโสดาบันทันที และทูลขออุปสมบทเป็นพระสงฆ์รูปแรกในพระพุทธศาสนา เดียวนี้ดูกันว่าท่านเป็นสัมมาทิฐิ บ้านเมืองจึงวุ่นวายไฉน ”

“ จริงขอรับ แล้วทำอะไร บ้านเมืองจึงสงบปกติขอรับ ”

“ ถ้าคนไทยรักษาและปฏิบัติตนตามประเพณีวัฒนธรรมไทยอย่างเต็มความสามารถ จนเกิดความรู้ซึ่งถึงความงดงามแห่งพุทธธรรมที่บรรพชนได้แบ่งอยู่ในประเพณีวัฒนธรรมไทย คนไทยก็ย่อมรู้จักภาระหน้าที่ของตนต่อครอบครัว ต่อประเทศชาติ ต่อพระพุทธศาสนา และต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ เมื่อรู้จักก็ย่อมมีความสำนึกในการปฏิบัติตนตามหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ด้วยสติ ด้วยปัญญา ผลที่นำมาคือความสุขสงบวัฒนาสถาพรของประเทศไทย ”

“ ทำได้หรือขอรับ ? ”

“ ได้ ถ้าตั้งใจทำจริงๆ ”

“ แล้วจะทำให้พระราชประสงค์ในสมเด็จพระบรมพิตรสัมฤทธิ์ผลหรือเปล่าขอรับ ”

“ ทรงรับสั่งว่า “ขอให้ท่านทั้งหลายในที่นี้ ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่สำคัญอยู่ในสถาบันหลักของประเทศ และชาวไทยทุกหมู่เหล่าทำความเข้าใจในหน้าที่ของตนให้กระจ่าง แล้วตั้งจิตตั้งใจให้เที่ยงตรงหนักแน่น ที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด เพื่อให้สำเร็จประโยชน์ส่วนรวมอันไพบูรณ์ คือชาติบ้านเมืองอันเป็นถิ่นที่อยู่ที่ทำกินของเรา มีความเจริญมั่นคงยั่งยืนไป” คุณคิดว่าสัมฤทธิ์ผลไหม ? ”

“ สัมฤทธิ์ผลแน่นอนขอรับ ”

“ คุณโต คุณเริ่มทำหน้าที่ของตนหรือยังละ ? ”

“ ทำแล้วขอรับ แต่ยังไม่เต็มความสามารถขอรับ กิเลสมันคอยกวนเสมอๆ เลขอรับ ”

“ อย่ามัวแต่ไปเรียกร้องคนอื่นให้ประพฤดิเพื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพราะข้อเรียกร้องที่ได้รับจากคนอื่น ย่อมยากที่สัมฤทธิ์ผล ถ้าเราเริ่มทำให้คนอื่นเห็น อาจจะสัมฤทธิ์ผลได้เร็วกว่า ด้วยเขาเห็นตัวอย่างแห่งการประพฤดิที่ดี,ถูกต้อง ย่อมเกิดความเลื่อมใสใครประพฤดิตามบ้าง นี่สำเร็จตามพระราชประสงค์จริงแท้ คิดดู ”

“ จริงขอรับ ”

“ ลองคิดตามเนื้อเพลงชาติดูสิ ”

“ประเทศไทยรวมเลือดเนื้อชาติเชื้อไทย

เป็นประชารัฐ ไผทของไทยทุกส่วน
 อยู่ดำรงคงไว้ได้ทั้งมวล
 ด้วยไทยล้วนหมาย รักสามัคคี
 ไทยนี้รักสงบ แต่ถึงรบไม่ขลาด
 เอกราชจะไม่ให้ใครข่มขี่
 สละเลือดทุกหยาดเป็นชาติพลี
 เถลิงประเทศชาติไทยทวี มีชัย ชโย
 สละเลือดทุกหยาดเป็นชาติพลี
 เถลิงประเทศชาติไทยทวีมีชัย ชโย”

ทำได้ตามเนื้อเพลง ก็สวัสดิ์คีมีชัยแล้วจริงๆ ”

“ เกล้าฯ ต้องเร่งแล้วละขอรับ ทำหน้าที่ของตนให้เต็มความสามารถ เพื่อจักได้เป็นหนึ่งในกตัญญู
 กตเวทีบุคคล ผู้จงรักภักดีต่อสมเด็จพระบรมบพิตรพระราชสมภารเจ้า ขอรับ”

“ มาตั้งจิตอธิษฐานถวายพระพรกัน ขอสมเด็จพระบรมบพิตรพระราชสมภารเจ้า ผู้ทรงพระคุณ อัน
 ประเสริฐ จงเจริญพระราชสิริสวัสดิพิพัฒนามงคลพระชนมสุขทุกประการ ทุกทิวาราตรีกาลเทอญ.

“ ขอขอบพระเดชพระคุณขอรับ ที่กรุณาปลดเปลื้องทุกข์ในจิตใจของเกล้ากระผม”

“ ไม่เป็นไร มาพบกันบ่อย ๆ จะได้ช่วยเหลือกัน ได้เวลาสมควรแล้ว เดี่ยวมีอุปสมบทในพระ
 อุโบสถ เอลากันตรงนี้นะคุณโต”

“ ขอรับ กราบขอบพระเดชพระคุณ ขอรับ”

๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

๐๕.๓๐ – ๐๘.๓๐ น.